

bestindes „forsømmelig“, kan idømmes, have nogle af Udvalgets Medlemmer meent at burde tilfalde „de fattiges Kasse“ Nr 24. Saameget man nu end maa puste denne Kasses Fremvæxt, have dog Udvalgets øvrige Medlemmer ikke troet at burde tiltræde en saadan Bestemmelse, der ellers ikke er kjendt i Lovgivningen, idet det synes lidet stemmende med den omtalte Kasses Bæsen at modtage Indtægt af Bøder.

Under Nr. 25 have nogle Medlemmer foresøgt at opstille en Regel for, hvem Naturalarbejdet paa Landet skal paalægges, og efter hvilke Regler. Lovudkastet har i saa Henseende henviist til „de hidtil gjældende Regler.“ Disse, der væsentlig indeholdes i Pl. af 1ste August 1815 og Frd. af 29de September 1841 § 28, jfr. Frd. 27de Mai 1848 § 1, ere imidlertid yderst indviklede. Det vilde derfor være meget ønskeligt, om man kunde ombytte dem med en klarere Regel; men det maa erkjendes at have eiendommelige Vanskeligheder at røre ved dette forviklede Forhold. De omtalte Medlemmers Forslag gaaer nu ud paa, at Arbejdet ligefrem skal fordeles efter enhver Jordbrugers Hartkorn i Sognet. Det har været under Overveielse, om der ikke burde tilføies, at Jordbrugere under et vist Hartkorn (navnlig 1 Td.) skulde forrette Gangdage i et vist Forhold istedetfor Spanndage. Men deels vilde det være vanskeligt at give en Regel, der vilde passe for hele Landet, da der navnlig i Jylland paa mange Steder holdes Kjøretøi af Jordbrugere med mindre end 1 Td. Hartkorn, deels vilde en saadan Bestemmelse blive yderst vanskeligt at anvende netop i det sædvanlige Tilfælde, at Veiarbejdet fordeles saaledes, at hver Enkelt faaer sin Veipart. Man har derhos antaget, at, forsaavidt Kjørselsarbejde blev tildeelt Jordbrugere, der ikke holde Kjøretøi, vilde disse ligesaa vel kunne besørge det ved Løje eller paa anden Maade, som saadant efter den nugjældende Lovgivning kan udføres for deres Bedkommende ved Sognefogden (Frd. 29de Septbr. 1841 § 27). Efter dette Forslag formenes da Pl. 1ste Aug. 1815 at kunne bortfalde. For dens §§ 1 og 2 bliver der ingen Anvendelse; men ogsaa §§ 3 og 4 synes at kunne hæves, da de der ommeldte Lødder — i alt Fald med saa Undtagelser — maae være satte i Hart-

korn efter den nye Matriful. — Derimod er det klart, at den foreslaaede Bestemmelse ikke vil gjøre Forandring i Henseende til den Forpligtelse, der efter de hidtil bestaaende Regler — jfr. Indenr. Skr. af 20de Octbr. 1849 og 30te Marts 1851 ad 7 — paahviler jordløse Huusmænd til at yde en Dag til Biveies Grundforbedring, naar ikke Forstanderskabet har valgt at benytte alle de tre i Frd. 27de Mai 1848 § 1 nævnte Dage til Sneefastning.

Det er iøvrigt en Selsfølge, at det maa forblive ved den Fritagelse, der altid har været antaget at tilkomme Beboerne af fraliggende Der, der ikke udgjøre et Sogn for sig selv, jfr. Indenrigsministeriets Skrivelse af 9de August 1851.

ad § 8.

Ændringsforslaget Nr. 26 tilsigter alene at fremhæve Broanlæg som de Arbejder, til hvilke det især maa kunne ventes, at Amtet vil yde baade technisk og Pengehjælp.

ad § 9.

Bestemmelserne i denne Paragraph finder Udvalget i det Væsentlige at maatte billige. Ved det første Stykke — angaaende Leddene paa Landeveiene — nærer man heller ingen Betænkelighed, da det ikke skjønnes rettere end, at dette alt har tilstrækkelig Gjæmel i Frd. 13de Decbr. 1793 § 84. — Derimod finder man ikke Bestemmelsen i næstsidste Punktum — om Erstatningen for Borttagelsen af Ledde paa Biveie — fuldkommen heldig. Foruden at det synes mindre correct i en Lov at citere som Norm et Indenrigsministeriums-Circulaire, der jo ingen Lovkraft har, maa vistnok Rigtigheden af den til Grund for dette Circulaire liggende Tanke ansees tvivlsom. Det synes nemlig, overeensstemmende med Generalprocureurens Betænkning, at ville skjælnes mellem de Ledde, der ere satte, før Veiene ved Frd. 13de August 1841 gik over til de communale Autoriteters Bestyrelse, og de senere; de første skulde ikke kunne fordres borttagne, men vel de sidste. Det sees imidlertid ikke, hvilken Indflydelse det skulde kunne have paa en Lødseiers Ret til at have Led paa Veiene, om den paa den Tid, da det blev sat, var under Sogneforstanderska-